

**ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО
ТА ЛІТЕРАТУРА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН**

УДК 821.111.09-31(73)П'юзо М.

DOI: 10.12958/2227-2844-2020-4(335)-104-112

Боклах Д. Ю.,

магістрант кафедри романо-германської філології

ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”,

м. Старобільськ, Україна

dmytro.boklakh@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-0691-7034>

**ОБРАЗ НЬЮ-ЙОРКА В КОНТЕКСТІ ЗЛОЧИННОГО СВІТУ
РОМАНУ М. П'ЮЗО „ХРЕЩЕНИЙ БАТЬКО”**

Місто володіє логікою поєднання прагматично укладеного географічного простору разом із чуттєвою сферою людини, яка й оживлює „механічний” та „кам'яний” дух цивілізації. Міста – це утворення індивідуальні, кожне зі своєю біографією, образом думок і властивими їм патернами життєвих стратегій (Линдер, 2018, с. 101). Американське глобальне місто в соціально-економічному просторі середини ХХ ст. створює собою метушливий мурашник людських доль, які переплітаються воедино з політичною ситуацією у світі. Нью-Йорк – центр цивілізаційного поступу, „Велике яблуко” достатку, величі людських рук, що перетворюється на поліфонічну сферу життя соціуму, де гра йде за суворими правилами, і саме місто переповнене не лише величчю ландшафту, дозвіллям, а й глибокими соціальними пороками, злочинністю, динамічним переплетенням життя різних індивідуумів, що разом стає тлом роману М. П'юзо „Хрещений батько”.

У сучасному науковому дискурсі дослідження роману зосереджено переважно в лінгвістичних студіях. Так, К. Французова розкриває особливості корпоративної лексики в художньому тексті роману (Французова, 2009), Н. Лихенко аналізує реалії мафіозного світу в перекладі роману (Лихенко, 2019), а Д. Ковальова розглядає етнокультурні аспекти перекладу твору (Ковальова, 2012). З. Ахмедова й П. Омарова досліджують концепт *FAMILY* в тексті роману М. П'юзо (Ахмедова, Омарова, 2018). Літературознавче потрактування роману „Хрещений батько” вважаємо малодослідженою проблемою, тому питання розгляду образу Нью-Йорка в ньому постає актуальним з огляду на важливість дослідження злочинної і побутової сфер у координатах великого міста, що дасть змогу досягнути поетику творення багатоманітного світу американського урбанізму та глибше проникнути в художню своєрідність твору.

Метою статті є розгляд художніх особливостей образу Нью-Йорка в контексті злочинного світу роману М. П'юзо „Хрещений батько”, а також з'ясування специфіки образу міста на ідейно-тематичному, проблематичному, структурно-семіотичному рівнях.

Специфіка обраної теми потребує комплексного застосування описового, філологічного, культурно-історичного методів.

Візію Нью-Йорка розкриваємо шляхом аналізу художнього світовідчуття урбаністичної дійсності автором, з'ясуванням тематики, проблематики, композиційного й смислового змісту образу міста, особливостей конструювання його часопросторових елементів.

М. П'юзо створює калейдоскопічний образ „великого міста” на Гудзоні й відображає життя злочинних угруповань у повоєнні 30–40-і рр. ХХ ст. Нью-Йорк на той час пережив епоху джазу, Велику депресію, тому стає категоріально іншим простором, що зосереджує ще більшу метушливість, холодні розрахунки городян, криваві бізнес-стосунки кримінальних еліт міста. Разом з тим автор художньо моделює оригінальний, але маловідомий і темний бік життя Нью-Йорка.

У центрі роману, як і у просторі Нью-Йорка, – історія життя італійця Віто Корлеоне, який приїздить до міста для того, аби його не спіткала доля батька. Молодий Віто починає працювати в крамниці Абандандо на Дев'ятій авеню. Герой одружується з дівчиною-італійкою, що виявилася гарною господинею, і вирішує винайняти доступне житло у Нью-Йорку: „*At the age of eighteen Vito married an Italian girl freshly arrived from Sicily, a girl of only sixteen but a skilled cook, a good housewife. They setted down in a tenement on Tenth Avenue, near 35 th Street*” (Puzo, 2018, с. 165). Розташування домівки стає географічно зручним, адже вона знаходилась поблизу роботи Віто. Через два роки у подружжя народжується син Сантіно, тому Корлеоне будує „з нуля” своє „нове” життя у великому місті. Очевидно, це спроба якнайшвидше забути про страшний морок минулого. Нью-Йорк поступово стає для Корлеоне каталізатором побутового комфорту й можливістю побудувати заможне життя. Герой навіть не мріє про захмарні багатства, він тішиться найменшим. Однак, зіштовхнувшись із вимагачами-гангстерами, Віто змушений сам ставати на злочинний шлях, аби прогнати свою родину, хоча саме він і приведе його на вершину мафіозної богемі й всездозволеності. Е. Гідденс упевнений, що в кримінальних районах субкультура злочинних угруповань допомагає індивіду пройти шлях від дитячої крадіжки до дорослого злочинного життя (Гідденс, 1999, с. 113). Схожу деградацію в місті проходить і Корлеоне. Коли в місті панувала соціально-економічна нестабільність, була велика кількість біженців, мешканці потерпали від набігів гангстерів і рейдерів, Віто ставав дедалі могутнішим: „*It was about that time he came to be called Don Corleone*” (Puzo, 2018, с. 183–184). Корлеоне у Нью-Йорку стає тією небезпечною силою, від якої сам колись тікав із батьківщини, отого Старого світу, який занепадав від патріархальних пороків криміналітету. Натомість іншим бачилось героєві життя в місті, спочатку – можливістю вижити, а

вже далі – здобути якомога більше капіталу і влади для задоволення свого еґо. Суголосними до такої „філософії життя” стають слова лихваря Гобсека з однойменної повісті О. де Бальзака, які ідейно пов’язані з епіграфом роману М. П’юзо: „*What is life but a machine set in motion by money? Gold is the spiritual basis of existing society*” (Balzac, 1926, с. 277). Однак, незважаючи на жадобу до грошей, турбота Корлеоне про вірних друзів, поплічників ставала справою честі: „*He was taking care of his world, his people. He had not failed those who depended on him and gave him the sweat of their brows, risked their freedom and their lives in his service*” (Puzo, 2018, с. 184). Товарииськість та емпатія до оточуючих ставала катализатором авторитету дона.

Дія у просторі Нью-Йорка – це показ постійних міжусобиць кримінальних мафіозі та переформатування їхніх сфер впливу, бізнесу. Емісари Корлеоне запропонували Маранцано контролювати всі казино Мангеттена на вигідних для обох сторін умовах, але під патронатом Віто. Відмова очільника казино стала початком зміни підпільного світу міста 1933 р. і поставила його самого та поплічників у небезпечне становище: „*The two Capone men were bound hand and foot and small bath towels were stuffed into their mouths to keep them from crying out. Then Brasi took an axe from its place against the wall and started hacking at one of the Capone men. He chopped the man’s feet off, then the legs at the knees, then the thighs where they joined the torso... The second Capone gunman out of sheer terror had, impossibly, swallowed the bath towel in his mouth and suffocated*” (Puzo, 2018, с. 186). Натрапляємо на сцену вбивства на складі неподалік міської гавані, яке відтворене в ракурсі „суворого” реалізму як паспортизований документ місця злочину з відрображенням подробиць: сокира, кляп, розчленовані тіла, відрубані руки і ноги. Простір міста позначений небувалою жорстокістю і негасимою жагою крові криміналітету. У художній версії твору авторська оцінка описуваних подій відсутня, але текст насичений деталями місця злочину: „*One day Fanucci was set upon by three young men who cut his throat from ear to ear, not deeply enough to kill him, but enough to frighten him and make him bleed a great deal*” (Puzo, 2018, с. 165). Ворожість між представниками злочинних кіл перенесена зі Старого світу на ґрунт Америки, який виявився достатньо сприятливим середовищем їхнього розвитку.

Родина Корлеоне стала справді більше, ніж просто багатою: „*It owned tremendously valuable real estate in midtown New York, whole office buildings*” (Puzo, 2018, с. 334). Місто фактично стає полоненим павутиною економічних розрахунків злочинців. Але це досягається завдяки великій здатності дона переконувати людей. Перед нами розкривається ціла мережа багатьох „прибуткових” закладів міста: „*It owned, through fronts, partnerships in two Wall Street brokerage houses, pieces of banks on Long Island, partnerships in some garment centre firms, all this in addition to its illegal operations in gambling*” (Puzo, 2018, с. 334). Автор не вдається до конкретики дії у просторі й часі, його увага зосереджена на тому, аби докладно сконструювати нью-йоркський текст

як історичну хроніку злочинного світу середини ХХ ст. Одноманітний типаж, докладні описи діяльності злочинних угруповань утворюють сталий художній простір, який складно запам'ятовується читачем, адже він – пасивний спостерігач, що йде за логікою автора й підпорядковується його задуму. Експліцитність наратора сприяє встановленню комунікативних обмежень: читач пізнає художній світ за активного посередництва того, хто про цей світ знає, але перебуває поза ним (Мацевко-Бекерська, 2011, с. 66).

Речовинний простір Нью-Йорка буквально заповнений закладами дозвілля, будинками розпусти, де проституція слугує засобом збагачення. Хрещеник дона, співак Джоні, плануючи зустріч у місті, бажає скористатися „інтимними” принадами міста: „*I know a few good-looking broads*” (Puzo, 2018, с. 150). Хоча подруга героя Діна Данн упевнена, що він один з небагатьох повноцінних чоловіків у цьому місті: „*Johnny is one of the few men with balls in this town... The rest are all fags and sick morons*” (Puzo, 2018, с. 157). Діна оцінює сексуальну привабливість зовнішності Джоні, але герой стає одержимим богемним способом життя, у нього інша мета – кар'єрне зростання в кіноіндустрії. У ретроспективному плані місто – осередок творчості, ентузіазму. Товариш героя Ніно Валеті розповідає Діні про те, як вони з Джоні співали по випадкових контрактах у невеличких клубах Нью-Йорка, разом зростали і проводили юнацьке дозвілля на вулицях міста.

Мангеттен у романі – світ нескінченних розваг, де шампанське ллється ріками, роз'їжджають дорогі авто, а підпільне мафіозне лоно простягає свої рвучкі руки до всього, з чого можна почерпнути фінансову вигоду, здобути владу: „*All the gambling activities of Manhattan, the crap games on the docks, the shylocking, ...the illicit gambling houses that ran poker games*” (Puzo, 2018, с. 185). Нью-Йорк – нічне місто, вечори якого справді захоплюють своєю вишуканою загадковістю: „*Broadway vrasn't that crowded on this cold winter night, even though it was near theatre time*” (Puzo, 2018, с. 126). Нью-Йорк розташовано в зоні субтропічного вологого клімату, що робить його не зовсім придатним для італійців, звиклим до теплого середземноморського. Кліматичні особливості міста знаходять свій вияв у листі Корлеоне до Капеоне: „*But then I must tell you that the climate in this city is damp; unhealthy for Neapolitans, and you are advised never to visit it*” (Puzo, 2018, с. 186). Загалом візуалізація предметного світу Нью-Йорка стає другорядним аспектом авторського задуму.

Художня модель міста М. П'юзо – сукупність зустрічей, комунікацій, телефонних дзвінків, таксі й чорних машин, що переплітаються в русі й динамізмі життя із фактографічною точністю дії. Богемний Нью-Йорк – місто відомих персоналій, бомонд акторів і творчих людей. Вишуканість вбрання й зовнішня краса жінки з еліти міста дуже дратує Карло Ріцці, чоловіка доньки Корлеоне Конні: „*She was getting dressed up in the real New York City guinzo style that he hated. A silk flowered-pattern dress with belt, showy bracelet and earrings, flouncy*

sleeves. She looked twenty years older” (Puzo, 2018, с. 203). Очевидно, її зовнішній образ цілком відповідає естетиці темпераментних італійок.

Злочинному світу міста протистоїть світ торжества закону й порядку. Хоча саме цей світ виявляє свою амбівалентність: з одного боку, поліція Нью-Йорка намагається знешкодити злочинні угруповання, з іншого ж – правоохоронці беруть хабарі, ділять сфери впливу, опікуються криміналітетом. Після вбивства поліціанта-хабарника Маккласкі світ закону міста влаштував посилені облави на мафіозні кола, увесь незаконний бізнес завмер, доки убивцю капітана не буде знайдено. Упадає в око образ молодого офіцера Альберта Нері. Відважний і хоробрий, він намагається стримувати малі крадіжки, хуліганів у самому центрі міста: „*Neri in the space of five years became one of the most feared policemen on the New York City force. Also one of the most honest. But he had his own ways of enforcing the law*” (Puzo, 2018, с. 355). Проте Нері обирає „інший” шлях, він знаходить своє „місце в світі” не в чесному служінні порядку, а у виконанні злочинів, бажань Корлеоне, який виявляється земляком героя: „...*Neri got out. He started walking down the avenue. He had a queer feeling being back in uniform, patrolling the streets as he had done so many times... He put three bullets in Barzini’s bwirrel chest... By that time Neri had darted into the crowd and around the corner*” (Puzo, 2018, с. 369). Під впливом злочинного світу міста особистість Нері зазнає суттєвої трансформації, адже він приймає правила суворої гри, що відбуваються всупереч закону й моралі.

Люди з „кримінальною ментальністю” – ті, хто, незважаючи на ризик бути спійманими, бачать переваги, які можуть бути отримані в ситуації порушення закону (Гидденс, 1999, с. 131). Віто Корлеоне забажав досягти фінансової монополії усупереч нормам закону. Усі свої бажання він реалізує завдяки жорстоким злочинам, тому його мета завжди виправдовує будь-які засоби. Торговці маслинової олії у Брукліні відмовилися визнавати авторитет Корлеоне, за що гірко поплатилися: „*Warehouses were burned, truckloads of olive-green oil were dumped to form lakes in the cobbled waterfront streets*” (Puzo, 2018, с. 182). Життя у місті – це постійна небезпека, невизначеність, очікування незрозуміло чого, де йде боротьба за існування.

Виконавці прохань і бажань дона – це люди, що вірно служили Корлеоне й завжди виправдовували його довіру. Одними з таких лакеїв ватажка стали Клеменца, Тессіо та інші. Зокрема, Грін здобув собі репутацію найманого убивці, чудового злодія-винахідника Нью-Йорка: „*Moe Greene was a handsome hood who had made his rep as a Murder Incorporated executioner in Brooklyn*” (Puzo, 2018, с. 331). Ці герої – опора всієї імперії Корлеоне, свита й носії ідеї його авторитету. Завдяки відданості й повазі дону вони розподіляють сфери впливу і планують утворити нові „родини”: „*Tessio would have his gambling and docks in Brooklyn, Clemenza the gambling in Manhattan and the Family contacts in the racing tracks of Long Island*” (Puzo, 2018, с. 344). Чіткий розподіл підкріплюється словами своєрідної клятви у кримінальному світі,

дотримання якої стане свідченням чесності і глибокої поваги до негласних законів криміналітету.

Кей Адамс і матуся Корлеоне, покидаючи Нью-Йорк, відвідують міську церкву. Можливо, ця спроба жіноцтва пов'язана із підсвідомим бажанням спокути провини за діяльність „родини”, або ж із важкою психологічною травмою – раптовою смертю дона Корлеоне. Хоча, з іншого боку, ця спроба – свідчення глибокої віри італійок, вихованих у патріархальних звичаях: „*The church was small and desolate in the early morning sunlight. Its stained-glass windows shielded the interior from heat, it would be cool there, a place to rest*” (Puzo, 2018, с. 377). Церкву візуалізовано у теплих барвах ранішнього сонця як місце затишку від спеки. Образ церкви – мабуть, єдиний натяк на присутню атмосферу духовності у злочинному місті, де закони честі, справедливості й моралі геть не існують, а звичайні пересічні люди стають жертвами мафіозних угруповань.

Отже, Нью-Йорк як конгломерат злочинів і кривди, патологічних бажань до збагачення і вседозволеності людини трансформовано в романі М. П'юзо в заплутаний і переповнений складнощами простір буття городян. Перший план – це життя родини Корлеоне та його свити, другий – животіння простих людей, третій – предметний бік Нью-Йорка як ворожого й небезпечного простору, де життя та індивідуальність перебувають заручниками великих грошей, а особистість втрачає ціннісні начала. Нью-Йорк можна вважати документом доби, історичною хронікою злочинного життя міста, покровителів розкоші. Місцевості Нью-Йорка стають паспортизованим тлом дії у часі, глибоко символічні, насичують візуальний обшир міста. Разом з тим, лоно Нью-Йорка наповнене не тільки архітектурними спорудами, а вміщує різні соціальні пороки, торгівлю наркотиками, проституцію, тому це дає підстави уважати його осередком знеособлення, аморальності. Місто зображено в постійному русі, адже Нью-Йорк ніколи не спить, немає умиротвореного обличчя, не перестає існувати його кримінальний світ, соціальні пороки, які разом поглинають усе живе й сокровенне. Упадає в око газетно-телеграфна стилістика нью-йоркського тексту роману загалом.

Безперечно, наша розвідка не вичерпує обраної теми. Поза увагою лишилася специфіка характеротворення героїв роману та його соціальне обумовлення в тенетах міста, що стане предметом наших подальших досліджень.

Список використаної літератури

- 1. Гидденс Э.** Социология. Москва: Эдиториал УРСС, 1999. 704 с.
- 2. Ковальова Д.** Етнокультурні аспекти перекладу художнього твору. *Мовні і концептуальні картини світу*. Київ: ВПЦ „Київський університет”. 2012. Вип. 41, Ч. 2. С. 215–222.
- 3. Линдер Р.** Текстура, воображаемое, габитус: ключевые понятия культурного анализа в урбанистике. *Собственная логика городов: Новые подходы в урбанистике*. Москва: Новое литературное обозрение, 2018. С. 101–116.
- 4. Лихенко Н.** Італійські реалії мафіозного світу Америки у перекладі

роману Маріо П'юзо „The godfather”. *Актуальні проблеми природничих і гуманітарних наук у дослідженнях молодих учених. Матеріали Всеукраїнської наукової конференції молодих учених „Родзинка-2019”* С. 490–492. **5. Мацевко-Бекерська Л.** Типологія наратора: комунікативні аспекти художнього дискурсу. *Науковий вісник Миколаївського державного університету імені В. О. Сухомлинського*. 2011. Т. 4. Вип. 8. С. 64–70. **6. Омарова П., Ахмедова З.** Концепт FAMILY и его репрезентация в романе М. Пьюзо „Крестный отец”. *Современные исследования социальных проблем*. 2018. Т. 10. № 4. С. 12–23. **7. Французова К.** Корпоративний лексикон в художньому дискурсі: перекладацький аспект (на матеріалі роману М. П'юзо „Хрещений батько”). *Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені В. Винниченка. Філологічні науки*. 2009. Вип. 81. С. 338–343. **8. Balzac Honore de.** The Works of Honore de Balzac: Novelettes / Walter J. Black (Editor). New York: Black's Readers Service. 1926. 629 p. **9. Puzo M.** The Godfather. Saint Petersburg: Antology, 2018. 384 p.

References

- 1. Giddens, E.** (1999). Sotsiologiya [Sociology]. Moscow: Editorial URSS [in Russian].
- 2. Kovaleva, D.** (2012). Etnokulturni aspekty perekladu khudozhnogo tvoriv [Ethnocultural aspects of translation of a literary work]. *Movni i kontseptualni kartyny svitu – Language and conceptual pictures of the world*, 41, 2, 215-222. Kyiv: VPTs „Kyivskiy universytet” [in Ukrainian].
- 3. Linder, R.** (2018). Tekstura vobrazhaemoe gabitus kliuchevye poniatia kulturnogo analiza v urbanistike [Texture, imaginary, habitus: the key concepts of cultural analysis in urban planning]. *Sobstvennaya logika gorodov: Novye podhody v urbanistike – Modern logic of cities: New way in urbanistic* (pp. 101–116). Moskva: Novoe literaturnoe obozrenie [in Russian].
- 4. Likhenko, N.** (2019). Italiiski realii mafioznoho svitu ameryky u perekladi romanu Mario Piuzo „The Godfather” [Italian realities of the American mafia world in the translation of the novel by Mario Puzo „The godfather”]. *Aktualni problemy pryrodnychikh i humanitarnykh nauk u doslidzhenniakh molodykh uchennykh. Materialy Vseukrainskoi naukovoї konferentsii molodykh uchennykh – Actual problems of natural and humanitarian sciences in the research of young scientists. Materials of All Ukrainian scientific conference of young scientists. „Rodzynka-2019”* (pp. 490-492) [in Ukrainian].
- 5. Matsevko-Bekerska, L.** (2011). Typologiya naratora: komunikatyvni aspekty hudozhniogo dyskursu [Narrator typology: Communicative aspects of artistic discourse]. *Naukovyi visnyk Mykolaivskoho derzhavnoho universytetu imeni V. O. Sukhomlynskoho – Scientific bulletin of Mykolaiv state university named after O. Sukhomlynskyi*, 4, 8, 64-70 [in Ukrainian].
- 6. Omarova, P. & Akhmedova, Z.** (2018). Kontsept FAMILY i ego reprezentatsiia v romane M. Piuzo „Krestnyi otets” [Concept of FAMILY and its representation in M. Puzo's novel „The Godfather”]. *Sovremennye issledovaniya social'nyh problem – Modern research of social problems*, 10, 4, 12-23 [in Russian].

- 7. Frantsuzova, K.** (2009). Korporatyvnyi leksykon v khudozhnomu dyskursi perekladatskyi aspekt (na materialy romanu M. Piuзо „Khreshchenyi Batko”) [Corporate lexicon Literary Discourse: translation aspect (material on the novel by M. Puzо’s „The Godfather”)]. *Naukovi zapysky Kirovohradskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni V. Vynnychenka. Filolohichni nauky – Scientific notes of Kirovohrad state pedagogical university named after V. Vynnychenko. Philology*, 81, 338-343 [in Ukrainian].
- 8. Balzac, Honore de.** (1926). *The Works of Honore de Balzac: Novelettes /* Walter J. Black (Editor). New York: Black’s Readers Service [in English].
- 9. Puzо, M.** (2018). *The Godfather.* Saint Petersburg: Antology [in English].

Боклах Д. Ю. Образ Нью-Йорка в контексті злочинного світу роману М. П’юзо „Хрещений батько”

У роботі визначено особливості художнього світовідчуття урбаністичної дійсності автором, що пов’язане з відтворенням криміногенної сфери життя Нью-Йорка середини ХХ ст. З’ясовано, що композиційним центром і тлом подій у творі виступає образ міста, який стає сенсовірною домінантою, що утворює систему локальних місцевостей переважно без докладної дії в часі. Образ міста сприймається в уяві експліцитного реципієнта, що підпорядковується авторському задуму та свідомо йде за ним, стаючи пасивним спостерігачем. Авторська оцінка відтворення предметного світу міста відсутня. Конструювання темпоральних і просторових елементів відбувається крізь ретроспекцію наратора. Нью-Йорк стає паспортизованим відбитком життя мафіозного світу, сповненим суспільних пороків і дозвільного способу життя. Чуттєва сфера міста сповнена аморальністю, процвітанню злочинності, меркантильних інтересів мешканців. Мовний контекст відтворення образу міста створено завдяки використанню газетно-телеграфної стилістики.

Ключові слова: образ міста, злочинний світ, час, простір, ретроспекція.

Боклах Д. Ю. Образ Нью-Йорка в контексте преступного мира романа М. Пьюзо „Крестный отец”

В работе определены особенности художественного мироощущения урбанистической действительности автором, что связано с воспроизведением криминальной сферы жизни Нью-Йорка середины ХХ в. Выяснено, что композиционным центром и фоном событий в произведении выступает образ города, который становится смыслообразующей доминантой, создающей систему локальных местностей преимущественно без подробного действия во времени. Образ города воспринимается в восприятии эксплицитного реципиента, который подчиняется авторскому замыслу и сознательно идет за ним, становясь пассивным наблюдателем. Авторская оценка воспроизведения предметного мира города полностью отсутствует. Конструирование темпоральных и пространственных элементов происходит через

ретроспекцію рассказчика. Нью-Йорк становиться паспортизованим відображенням життя мафіозного світа, повним громадських пороков і праздного образу життя. Чувствувана сфера міста повна безнравствуваності, процветання преступности, меркантильних інтересов жителів. Языковою констекст воспроизведения образу міста создан благодаря использованию газетно-телеграфной стилистики.

Ключевые слова: образ города, преступный мир, время, пространство, ретроспекция.

Boklakh D. Yu. The image of New York in the context of the criminal world in the novel „The Godfather” by M. Puzo

The work identifies the features of the artistic worldview of urban reality by the author, which is associated with the reproduction of the criminal sphere of life in New York in the middle of the twentieth century. It was found that the compositional center and background of events in the work is the image of the city, which becomes a sensotvir dominant, forms a system of local areas mainly without detailed action in time. The image of the city is perceived in the imagination of the explicit recipient, obeys the author's intention and consciously follows it, becoming a passive observer. The author's assessment of the reproduction of the objective world of the city is absent. The construction of temporal and spatial elements occurs through the retrospection of the narrator. New York is becoming a certified reflection of the life of the mafia world, full of social vices and an idle lifestyle. The sensual sphere of the city is full of immorality, the prosperity of crime, and the mercantile interests of residents. The linguistic context of reproducing the image of the city is indicated by modeling a kind of chronicle with a lexically monotonous text, created through the use of newspaper and telegraph stylistics.

Key words: the image of the city, underworld, time, space, retrospection.

Стаття надійшла до редакції 09.11.2020 р.

Стаття прийнята до друку 10.11.2020 р.

Рецензент – к. пед. н., доц. Биндас О. М.